

GHID DE VIZITĂ

CHÂTEAU DE
CHENONCEAU

Diana de Poitiers 1499 – 1566

În 1547 Regele Henri al-II-lea a dăruit Chenonceau favoritei sale Diana de Poitiers, care a îmbinat frumusețea, inteligența și sensul afacerilor... Aceasta creează grădinile castelului printre cele mai spectaculoase și moderne din vremea aceea. Construind celebrul pod peste râul Cher, dotează Chenonceau-ul cu o arhitectură unică din lume.

Caterina de Medici 1519 – 1589

Văduva lui Henri II, Caterina de Medici o îndepărtează pe Diana, înfrumusețează grădinile și continuă lucrările de arhitectură. Ea va ridica o galerie cu două etaje pentru a organiza sărbători somptuoase. Devenind Regenta împărăției, Caterina dirijează din cabinetul său verde, instalează la Chenonceau fastul Italian și instaurează autoritatea regelui tânăr.

Luiza de Lorraine 1553 – 1601

În 1589, la moartea soțului său Henri III, Luiza de Lorraine se retrage la castel și ține dolii în alb după cum era obiceiul la curte. Uitată de toți, ea se luptă să păstreze un stil de viață de regină văduvă. Își petrece timpul pentru lectură, lucrări și rugăciune. Moartea sa marchează sfârșitul prezenței regale la Chenonceau.

CASTELUL CHENONCEAU

CASTELUL DAMELOR

Luiza Dupin 1706 – 1799

În secolul al XVIII-lea, încântătoarea reprezentantă a Iluminismului, Luiza Dupin redă fastul său castelului. Ea ține un salon luminos și este înconjurată de o elită de scriitori, poeți, oameni de știință și filozofi, cum ar fi Montesquieu, Voltaire sau Rousseau. Protecția chibzuită a Chenonceau-ului, ea îl va salva în timpul Revoluției.

Marguerite Pelouze 1836 – 1902

În secolul al XIX-lea, Marguerite Pelouze, făcând parte din burghezia industrială, decide ca în 1864 să facă din castel și parcul său un loc sublim după gustul său fastuos. Ea va cheltui o avere pentru al restaura, ca în timpul Diane de Poitiers. O afacere politică dubioasă îi va cauza ruina sa. Până în 1913, Chenonceau este vândut și revândut .

Simonne Menier 1881 - 1972

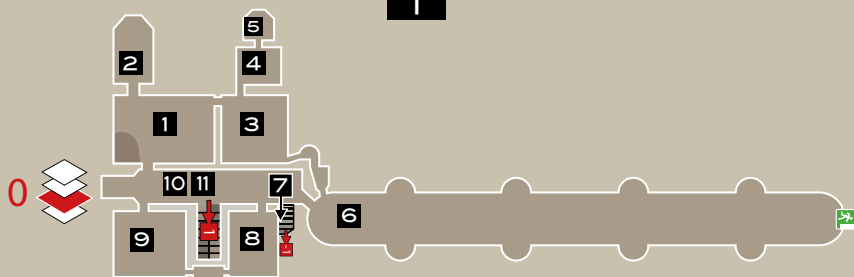
În timpul primului război mondial, departe de tranșee, Chenonceau cunoaște durerile războiului. Simone Menier, asistentă șef, administrează spitalul instalat în cele două galerii ale castelului, transformate și echipate pe cheltuielile familiei sale (ciocolata Menier). Până în 1918, vor fi îngrijiți mai mult de 2000 de răniți. Vitejia sa a inspirat numeroase acte de rezistență în timpul celui de-al doilea război mondial (1939-1945).

Construind castelul Chenonceau pe râul Cher în secolul al- XVI-lea (16-lea), Thomas Bohier și soția sa Katherine Briçonnet au distrus cetatea și moara fortificată aparținând familiei de Mărci păstrând decât donjonul : Turnul de Mărci, pe care îl transformă după gustul Renașterii. Curtea din față reproduce planul vechiului castel medieval delimitat de șanțurile cu apă. Deasemenea lângă turn, subzistă fântâna ornamentată cu o himeră și un vultur, emblema familiei de Mărci.

Avansând către Castel, construit pe pilonii masivi de piatră ai vechii mori fortificate, descoperim poarta de intrare monumentală. Fiind din epoca lui François I-ul, din lemn sculptat și vopsit, ea poartă : în stânga, armoariile lui Thomas Bohier, în dreapta, cele ale soției sale Katherine Briçonnet – constructorii castelului Chenonceau- are situată deasupra lor salamandra lui François I-ul și inscripția în latină : “FRANCISCUS DEI GRATIA FRANCORUM REX - CLAUDIA FRANCORUM REGINA” («François, prin mila lui Dumnezeu, Regele Franței și Claude, Regina Franței»).

CURTEA DIN FAȚĂ ȘI TURNUL DE MĂRCI

În această încăpere, se aflau soldații armați care aveau sarcina de protecția regală.

Șemineul din secolul al-XVI-lea este ornamentat cu blazonul lui Thomas Bohier. Pe ușa din stejar se găsește (deasemenea în stilul Renașterii), sub figurile sfinților lor (Sfânta Caterina și Sfântul Toma), deviza lui Thomas Bohier și a lui Katherine Briçonnet : «S'il vient à point, me souviendra» - adică : «Dacă reușesc să construiesc Chenonceau-ul, lumea își va aduce aminte de mine».

Pe pereți, câteva tapiserii de Flandre din secolul al-XVI-lea reprezintă scene din viața la castel, o cerere în căsătorie, la vânătoare.

Cufărele sunt de stil gotic și Renaștere. În secolul al-XVI-lea, în ele se puneau argintăria, vesela și tapiseriile cu care Curtea se deplasa de la o locuință la alta.

Pe tavanul cu grinde aparente se află inscripția cele 2 litere de «C» împletite, de Caterina de Medici.

Pe sol subzistă vestigiile unei majolică din secolul al-XVI-lea.

CAMERA DE GARDĂ

Din Camera de Gardă se intră în Capelă pe o ușă desupra căreia se află statuia Fecioarei Maria. Batanții acestei uși din stejar reprezintă pe Hristos și Sfântul Thomas și reiau cuvintele din Evanghelia după Ioan : "INFER DIGITU TUUM HUC"; "DNS MEUS ET DEUS ME" («Pune degetul tău aici», «Tu ești Domnul și Dumnezeuul meu»).

Vitriliile din secolul al-XX-lea (1954),(originalele au fost distruse de bombardamentul din 1944), au fost realizate de către renumitul sticlar Max Ingrand.

În Loggia, în dreapta, se află Fecioara cu copilul în brațe realizată din marmură de Carrare de către Mino da Fiesole.

Tribuna regală a fost realizată în 1521, dominând naosul, era locul unde reginele asistau la slujbă.

În dreapta altarului, masa sfântă construită din bloc de piatră lucrată cu minuțiozitate este ornată cu deviza lui Bohier. Pe pereți încă se mai poate citi inscripțiile în engleză lăsate de gărzile scoțiene ale Reginei Maria Stuart : intrând, în dreapta, cele care datează din 1543 «Mânia Omului nu îndeplinește Înțelepciunea lui Dumnezeu» și din 1546 «Nu vă lăsați învinși de cel rău». Pe pereți, se află picturi cu subiecte religioase :

- Il Sassoferato : Fecioara cu voal bleu
- Alonso Cano : Isus propovăduind în fața lui Ferdinand și Izabela
- Jouvenet : Adormirea Maicii Domnului
- Sebastiano del Piombo : înhumat
- Murillo : Sfântul Antoine de Padoue
- Școala Franceză din secolul al XV-lea : Buna Vestire.

În tipul Revoluției Franceze capela a fost salvată datorită Doamnei Dupin proprietara din aceea epocă, care a avut ideea de a face o rezervă de lemne, mascând astfel caracterul religios al capelei.

CAPELA

Această încăpere a fost camera favoritei Regelui Henri II, și anume Diana de Poitiers căreia i-a dat în dar castelul Chenonceau. În 1559, la moartea lui Henri II, omorât într-o luptă războinică de către Căpitanul gărzilor sale scoțiene, Gabriel Montgomery, regina Caterina de Medici a cerut Diane să-i restituie Chenonceau-ul, dându-i în schimb castelul Chaumont-sur-Loire. Restaurarea sa se datorează Doamnei Pelouze. Șemineul realizat de Jean Goujon, sculptor francez de la Școala din Fontainebleau, poartă (cât și plafonul în formă de compartimente) inițialele lui Henri II și a lui Caterina de Medici : H și C, împletite pot forma litera D de la Diana de Poitiers. Patul cu baldachin, fotoliile Henri II acoperite cu piele de Cordoue și magnifica masă din marquetărie de lângă pat sunt în stilul Renașterii. Un bronz foarte frumos din secolul al-XIX-lea al lui « Diana din Anet » evocă amintirea favoritei regale. De asemenea, pe șemineu se poate remarca un portret a lui Caterina de Medici realizat de artistul Sauvage.

Două tapiserii de Flandres din secolul al-XVI-lea, de dimensiuni considerabile reprezintă :
- Triumful Forței, reprezentată printr-un car tras de doi lei și înconjurată de personaje din Vechiul Testament.

Pe marginea superioară, fraza latină se poate traduce prin : « Cel care iubește din toată inima sa darurile cerești nu dă înapoi niciodată în fața faptelor pe care Mila îi dictează ».

- Triumful Carității. Reprezentată de scene biblice, aceasta ține într-o mână o inimă și cu cealaltă arată soarele. Deviza latină se traduce prin : « Cel care are o inimă puternică în necazuri va primi la moartea sa ca recompensă Harul ».

În stânga ferestrei : Hristos dezbrăcat de hainele sale de Ribalta, realizatorul lui Ribera. În dreapta șemineului : Fecioara cu copilul de Murillo. Sub această tapiserie, o bibliotecă unde se află arhivele Chenonceau-ului, dintre care un exemplar este expus în vitrină, permite de a recunoaște semnăturile lui Thomas Bohier și Diana de Poitiers.

CAMERA DIANEI DE POITIERS

Cabinet de lucru al Caterinei de Medici, devenită Regenta împărăției la moartea soțului său regele Henri II.

Ea guverna Franța din această încăpere.

Pe plafonul original din secolul al-XVI-lea, se poate distinge cele două litere de «C» împletite cu inițialele sale.

Tapiseria de Bruxelles din secolul al-XVI-lea denumită și «a la Aristolochia» (plantă ornamentală), este atât gotică cât și de Renaștere. Ea este excepțională prin culoarea sa verde care tinde spre bleu și prin tema sa, inspirată de descoperirea Americii : fazan argintiu din Peru, ananas, orhidee, grenade, animale și vegetale necunoscute în Europa până în 1492.

De o parte și de alta a ușii, două dulapuri italiene din secolul al-XVI-lea.

Pe pereți, o colecție de picturi printre care cele mai importante sunt :

- Tintoretto : Împărăteasa din Seba și Portretul unui Doge
- Jordaens : Silène beat
- Golsius : Samson și Leul
- Ribera : Trei episcopi
- Jouvenet : Isus alungă pe cei ce vindeau în Templu
- Spranger : Scenă alegorică pictată pe metal.
- Veronese : Capul unei femei
- Poussin : Fuga în Egipt
- Van Dyck : Dragostea cu maimuțe

CABINETUL VERDE

Caterina de Medici pusese, în această încăpere mică care era librăria sa, masa sa de lucru. De aici putem descoperi o priveliște minunată spre râul Cher, insula și Grădina lui Diana.

Plafonul din anul 1525 este din stejar cu compartimente, în stil italian, cu forme de chei mici care atârnă, este unul dintre primele plafonuri cu compartimente cunoscut în Franța. El poartă inițialele constructorilor Castelului T.B.K și anume Thomas Bohier și Katherine Briçonnet.

Deasupra ușii :

- Andrea del Sarto : Sfânta Familie și de o parte și de cealaltă :
- Bassano : Scene din viața Sfântului Benoît
- Correggio : O Martiră
- Jouvenet : Héliodore
- Poussin : Răpirea lui Hébé, Răpirea lui Ganymede, paharnicii lui Dumnezeu, chemare spre Olimp.

BIBLIOTECA

Din camera Diane de Poitiers, putem ajunge la galerie printr-un pasaj mic.

În 1576, după planurile lui Philibert de l'Orme, Caterina de Medici a ordonat construcția unei galerii, realizată de Jean Bullant, pe podul numit Diana de Poitiers.

Lungă de 60 metri, largă de 6 metri, luminată de 18 ferestre, cu solul pardosit de tuf calcaros și ardezie și cu plafonul cu grinde aparente, este o magnifică sală de bal.

Ea a fost inaugurată în 1577 când Caterina de Medici a dat o sărbătoare în onoarea fiului său Regele Henri III.

În fiecare extremitate, două șemineuri frumoase în stilul Renașterii, unul dintre ele fiind decorul care împrejmuște ușa Sud care duce spre malul stâng al râului Cher.

La începutul secolului al XIX-lea, galeria va fi împodobită cu medalioane care proveneau de la Muzeul Petits Augustins și care reprezentau figuri istorice celebre.

În timpul Primului Război Mondial, Domnul Gaston Menier, proprietarul lui Chenonceau, a amenajat pe cheltuielile sale, un spital cu diverse servicii care ocupau toate sălile Castelului.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, râul Cher materializa linia de demarcație. Astfel intrarea Castelului se găsea în zona ocupată (malul drept). Galeria, a cărei ușă Sud făcea accesul pe malul stâng, permitea Rezistenței de a trece numeroase persoane în zona liberă. În timpul războiului, o baterie Germană era gata să distrugă în orice moment castelul Chenonceau.

GALERIA

Bucătăriile din Chenonceau sunt instalate pe temelii enorme care formează primii doi piloni masivi plasați în albia râului Cher.

Oficiul este o sală mică cu două bolte intersectate cu ogive. Șemineul din secolul al-XVI-lea este cel mai mare din Castel, lângă el aflându-se cuptorul de pâine.

Oficiul face legătura între :

- sufrageria rezervată personalului din castel și în vechime nobililor care o înconjurau pe Diana de Lorraine.
- măcelăria unde încă se mai văd cârligele pentru suspendarea vânatului și butucii pentru tăierea cărnii.

- camera asigura stocarea alimentelor
- un pod care făcea accesul la bucătărie. Traversând de la un pilon la altul, se poate vedea o platformă unde acostau vapoarele pentru aprovizionare (după o legendă, ea este numită Baia Diane sau Baia Reginei). Bucătăriile (în stilul Renașterii) în timpul Primului Război Mondial, au primit un echipament modern care a impus transformarea Castelului în spital.

BUCĂTĂRIILE

În această încăpere se găsește unul dintre cele mai frumoase șemineuri în stilul Renașterii. Pe placa de deasupra căminului, se află deviza lui Thomas Bohier : «S'il vient à point, me souviendra» - care face ecou la armoariile sale de deasupra ușii, încadrate de două sirene.

Mobilierul este compus din trei bufete franceze din secolul al XV-lea și un cabinet italian din secolul al XVI-lea care este excepțional prin încrustările din năcu și fildeș gravate cu penița, cadou de căsătorie făcut lui François II și Maria Stuart.

Pe perete, portretul lui Diana de Poitiers în Diana vânează de Primaticcio, pictor de la Școala din Fontainebleau. Tabloul a fost pictat la Chenonceau în 1556 ; cadrul său poartă armoariile lui Diana de Poitiers, ducesă de Etampes.

De o parte și de alta : trei portrete de bărbați de Ravesteyn, un Autoportret de Van Dyck și Femeia cu guleră de Miervelt.

Lângă, un portret mare de Laure Victoire Mancini în Diana vânează. Nepoata lui Mazarin, soția lui Louis II, Duce de Vendôme, Ducesă de Mercœur, ea a fost proprietara castelului Chenonceau în secolul al XVII-lea.

În jurul ferestrei : Arhimede de Zurbaran și Doi Episcopi (începutul secolului al XVII-lea).

În dreapta șemineului, Cele Trei Grații de Van Loo reprezintă domnișoarele de Nesle : Doamnele de Châteauroux, de Vintimille, de Mailly, trei surori, au fost favoritele succesive ale Regelui Louis XV.

SALONUL FRANÇOIS I-UL

În amintirea vizitei făcute la Chenonceau pe 14 Iulie 1650, Louis XIV va oferi mai târziu, unchiului său Ducele de Vendôme, portretul său realizat de Rigaud – cu un cadru extraordinar realizat de Lepautre, compus numai din patru bucăți din lemn imense – cât și mobilierul acoperit de tapiserii de Aubusson și o consolă a celebrului ebenist Boulle.

Pe șemineul în stilul Renașterii, Salamandra și Hermina evocă amintirea lui François I-ul și a Reginei Claude de Franța.

Cornișa care înconjoară plafonul cu grinde aparente, poartă inițialele Bohier (T.B.K.)

Pe peretele estic, Copilul Isus și Sfântul Ioan Botezătorul de Rubens, cumpărat de la Joseph Bonaparte, așezat pe tronul Spaniei de fratele său Napoléon I.

În salon este prezentată o colecție de picturi Franceze din secolele XVII și XVIII :

- Van Loo : Portretul Regelui Louis XV

- Nattier : «Prințesa de Rohan»

- Netscher : Portretul lui Chamillard, ministrul lui Louis XIV și Portret de bărbat.

- Jean Ranc : Portretul lui Philippe V, Regele Spaniei și nepotul lui Louis XIV.

Deasemenea, un tablou mare, portretul lui Samuel Bernard, banchierul lui Louis XIV realizat de Mignard.

Portretul lui Samuel Bernard un om foarte bogat și tatăl Doamnei Dupin, realizat de Nattier, inspira grație și inteligență.

Louise Dupin (1706 - 1799), străbunică prin alianță cu George Sand, a fost proprietara Chenonceau-ului în secolul al XVIII-lea. Protectoarea Enciclopediștilor, ea a primit pe Voltaire, Rousseau, Montesquieu, Diderot, Alembert, Fontenelle et Bernardin de Saint-Pierre. Bunătatea, generozitatea și inteligența sa au cruțat Chenonceau-ul de distrugere în timpul Revoluției Franceze.

SALONUL LOUIS XIV

Vestibulul este acoperit de o serie de bolți de ogive unde cheile boltei decalate unele față de altele, formau o linie din bucăți.

Coșurile (sculpturi decorative) sunt ornate cu frunze, cu trandafiri, cu capete de îngeri, cu himere și cu cornul abundenței.

Realizat în 1515, este unul dintre cele mai frumoase exemple de sculptură decorativă de la Prima Renaștere Franceză.

La intrare deasupra ușilor, două nișe adăpostesc statuile Sfântului Ioan Botezătorul (Sfântul patron al Chenonceau-ului) și a unei Madone italiene în stilul lui Luca Della Robbia.

Masa de vânătoare din marmură italiană este în stilul Renașterii.

Deasupra ușii de la intrare, un vitraliu modern (1954) realizat de sticlarul Max Ingrand, reprezintă legenda Sfântului Hubert.

VESTIBULUL

Accesul la scară se face din vestibul printr-o ușă de stejar din secolul al XVI-lea.

Batanții sculptați ai acestei uși reprezintă Legea Veche (sub forma unei figuri de femeie cu ochii bandajați cu o carte și un baston de pelerin) și Legea Nouă (cu fața descoperită, ținând o palmă și o cupă).

Scara care duce la primul etaj este remarcabilă deoarece este una dintre primele scări drepte - sau rampă pe rampă - construită în Franța după modelul italian.

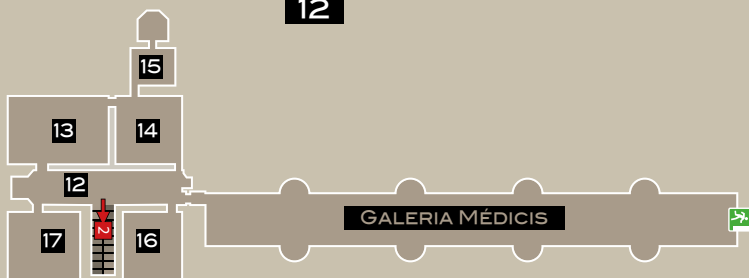
Ea este acoperită de o boltă înclinată cu nervuri tăiate în unghi drept, arcurile fiind ornate cu chei, chesoanele sunt decorate cu figuri umane, fructe și flori (anumite motive au fost deteriorate în timpul Revoluției).

Scara are două rampe fiind separată de un palier formând loggia cu balustradă de unde se vede râul Cher.

Un medalion vechi foarte frumos care indică a doua treaptă, reprezintă bustul unei femei cu părul răvășit.

SCARA

Vestibulul de la primul etaj este pavat cu lespezi mici din pământ ars cu modelul unui crin traversat de un pumnal.

Plafonul este din grinde aparente.

Deasupra ușilor, pe medaliaonele din marmură aduse din Italia de Caterina de Medici, sunt vizibili împărați romani :

Galba, Claude, Germanicus, Vitellius și Néron.

Următoarele șase tapiserii de Audenarde din secolul al XVII-lea, reprezintă scene de vânătoare după tablourile lui Van der Meulen.

Din vestibul se deschide balconul de unde se poate vedea Turnul de Mărci și curtea din față. Acesta trasează planul unei fortărețe medievale.

În dreapta, grădina lui Diana de Poitiers înconjurată de terase, este păzită de Cancelarie.

În partea opusă, grădina lui Caterina de Medici, mult mai intimă cu bazinul său central.

VESTIBULUL KATHERINEI BRIÇONNET

Această cameră este denumită astfel în amintirea celor două fii și celor trei nurori ale Caterina de Medici.

Fiii sale : Regina Margot (soția lui Henri IV), Elisabeta de Franța (soția lui Filip II de Spania), nurorile sale : Maria Stuart (soția lui François II) Elisabeta de Austria (soția lui Charles IX) și Luiza de Lorraine (soția lui Henri III).

Tavanul fals din secolul al XVI-lea este alcătuit din panourile din anticamera apartamentelor lui Louise de Lorraine.

Șemineul este în stilul Renașterii.

Pe pereți se află câteva tapiserii de Flandres din secolul al XVI-lea care reprezintă : Scaunul de domnie al Troiei și răpirea lui Elena
Jocurile de Circ din Amfiteatru și Încoronarea Regelui David.

În stânga șemineului, un fragment din tapiseria din secolul al XVI-lea evocă un episod din viața lui Samson.

Mobilierul este compus dintr-un pat mare cu baldachin, de două bufete în stil gotic deasupra cărora se află două busturi de femei din lemn policrom din secolul al XV-lea și de un cufăr de călătorie bătut cu cuie.

Pe pereți :

- Rubens : «Adorarea Magilor», cumpărat de la Regele Spaniei, este detaliul lucrării care se află la Muzeul Prado.
- Mignard: «Portretul Ducese de Olon»
- Școala italiană din secolul al XVII-lea: «Apolon la Admète Argonautul».

CAMERA CELOR CINCI REGINE

Camera Caterinei de Medici este decorată cu un plafon din lemn cu compartimente pătrate, pictate și aurite. În aceste compartimente se poate citi diferite inițiale. Găsim blazonul de Medici și în partea centrală literele « C » și « H » împletite, inițialele lui Caterina și Henri II. Celelalte compartimente sunt decorate cu motive vegetale sculptate, reamintind plafonul din cabinetul verde. În această cameră există un mobilier frumos sculptat și tapiserii rare de Flandres, datând din secolul al XVI-lea.

Acestea din urmă, redă o temă biblică, viața lui Samson.

Aceste tapiserii sunt remarcabile prin bordurile lor cu imagini de animale simbolizând proverbe ca Abilitatea este superioară Vicleniei și fabule ca Racul și Stridia.

În centrul camerei, patul cu baldachin fiind în stilul Renașterii, este ornat cu frize, pilaștrii, portrete din profil inspirate de medaliile antice. În partea dreaptă a patului, o pictură pe lemn realizată de Le Corregge, reprezintă Învățătura dragostei. O copie a acestei picturi se află la Galeria Națională din Londra.

Șemineul și solul din lespezi din lut ars sunt în stilul Renașterii.

CAMERA CATERINEI DE MEDICI

Camera Caterinei de Medici permite accesul la două apartamente mici, în care se află cabinetul stampei. Prima încăpere pune în valoare un plafon magnific decorat cu o pânză pictată, și un șemineu elegant, mărturia decorăției Chenonceau-ului de către Doamna Dupin în secolul al XVIII-lea.

În a doua încăpere care are vederea spre râul Cher, plafonul și șemineul sunt în stilul Renașterii.

Acest cabinet reunește o colecție completă și variată de desene, gravuri și stampe reprezentând castelul în epoci diferite. Din secolul al XVI-lea de la Diane de Poitiers, de la desenele cu sanguină (primul document unde apare podul) până la acuarelele arhitecților din secolul al XIX-lea, urmărim etapele majore de la construcția castelului Chenonceau, schimbările proiectelor diferiților proprietari, dar și elaborarea grădinilor.

CABINETUL STAMPELOR

În noua Galerie Médicis, situată la primul etaj al monumentului, descoperiți o colecție inedită de tablouri, tapiserii, mobilier și obiecte de artă : «Castelul Chenonceau», pictură semnată Pierre-Justin Ouvrié (1806-1879), «râul Cher» tapiserie de Neuilly (1883), bufet din două corpuri din Evul mediu, mobilier provenind de la Castelul Chenonceau, statuia «Vénus des Médicis»... fără a uita prețiosul Cabinet de Curiosități. Precum și documentele și arhivele, care permit de a înțelege mai bine etapele de construcție și faptele care au marcat istoria castelului.

De asemenea, această vizită se îmbogățește cu biografia, de-a lungul secolelor, celor șase Dame remarcabile care au vegheat asupra destinului castelului Chenonceau.

GALERIA MÉDICIS

Această încăpere ne amintește de Cezar, Duc de Vandom, fiul regelui Henri IV și a lui Gabriela de Estrées, unchiul lui Louis XIV, care în 1624 devine proprietarul Chenonceau-ului.

Se poate remarca :

- un plafon foarte frumos cu grinde aparente care susțin o cornișă decorată de tunuri.
- Șemineul în stilul Renașterii a fost pictat și aurit în secolul al XIX-lea cu armoriile lui Thomas Bohier.
- Fereastra care se deschide spre Vest este înconjurată de două cariatide din lemn datând din secolul al XVII-lea.

Pereții sunt împodobiți de trei tapiserii de Bruxel din secolul al XVII-lea Ciclul de Cérés, ilustrând mitul de schimbare a anotimpurilor.

Bordurile frumoase, tipice de Bruxelles, reprezintă ghirlande de fructe și flori care ies din cornul abundenței.

Patul cu baldachin și mobilierul din această încăpere sunt în stilul Renașterii.

În stânga ferestrei :

- Murillo : «Portretul Sfântului Iosiv».

CAMERA LUI CEZAR DE VANDOM

Această cameră evocă amintirea Gabrielei de Estrées, favorita și marea dragoste a Regelui Henri IV, și mama fiului său legitim Cezar de Vendôme.

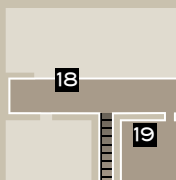
Plafonul cu grinde aparente, solul, șemineul și mobilierul sunt în stilul Renașterii.

Aproape de patul cu baldachin, o tapiserie de Flandres din secolul al XVI-lea numită Scene din viața de la castel, Dragostea.

Pe ceilalți trei pereți se află una dintre cele mai rare tapiserii și anume tapiseria denumită Lunile lui Lucas : Iunie (zodia Cancerului, Tunderea oilor), Iulie (zodia Leului, Vânătoarea de șoimi), August (zodia Fecioarei, Plata Secerătorilor). Modelele picturale au fost realizate de Lucas de Leyde, prietenul lui Dürer. Deasupra cabinetului, un tablou anonim din secolul al XVI-lea, reprezintă Sfânta Cecilia, patroana muzicienilor. Deasupra ușii: «Copilul și Mielul» de Ribalta.

CAMERA GABRIELEI DE ESTREES

Acest vestibul a păstrat intacte restaurările efectuate în secolul al XIX-ea, pentru Doamna Pelouze proprietara din aceea epocă, de arhitectul Roguet, discipolul lui Viollet le Duc.

Remarcați tapiseria de Audenaarde din secolul al XVI-lea care descrie Bătălia de la Kosovo Polje (Bătălia din Câmpul cu Mierle - 15 iunie 1389). Ieșirea nesigură din această bătălie dintre prinții creștini din Balkani și imperiul Otoman s-a încheiat cu pacea dintre regina Serbiei, Milica și Sultanul Bayezid I.

De o parte și de alta tapiseriei, două lucrări de Pierre Justin Ouvrié reprezintă Castelul Chenonceau. Cele două bufete, cele două mese, cât și pavaul solului sunt în stilul Renașterii. Din secolul al XVIII-lea până în secolul al XIX-lea, vestibulul de la etajul al doilea a fost numit Bourbon Vendôme.

VESTIBULUL DE LA ETAJUL DOI

Pe 1 August 1589, Luiza de Lorraine se retrage la Chenonceau pentru rugăciune și meditație, după asasinatul soțului său Regele Henri III, de către călugărul Jacques Clément.

Înconjurată de o suită restrânsă de fideli și îmbrăcată tot timpul în alb după cum era obiceiul pentru doliul regal, ea va fi numită «Regina Albă».

Camera sa a putut să fi reconstituită păstrând plafonul de origine. Ea este împodobită de attributele doliului : fulgi (sau pene simbolizând suferințele), lacrimi din argint, lopeți de gropari, cingători de văduve, coroane de spini și litera greacă lambda (Λ) inițiala lui Luiza, împletită cu litera eta (H) de la Henri III, al cărui portret de François Clouet împodobește turnulețul din colț

Un Hristos în stil gotic cu coroana de spini, scena religioasă (elementul unui panou sculptat datând din secolul al XVI-lea) și un Scăunel de rugăciune subliniază atmosfera funebră și de rugăciune din această încăpere.

Patul și mobilierul sunt din secolul al XVI-lea.

Măicuțele "capucine" pe care Luiza de Lorraine vroia să le stabilească cu ea la etajul al treilea al castelului, sau întors la mănăstire în secolul al XVII-lea.

CAMERA LUIZEI DE LORRAINE

GRĂDINA DIANEI

Structura acestei grădini este neschimbată încă de la crearea ei de către Diane de Poitiers, în schimb designul ei actual este de Achille Duchêne (1866-1947). Această grădină este comandată de Cancelaria care era casa administratorului Caterinei de Medici.

Două alei perpendiculare și altele două în diagonală delimitează astfel opt triunghiuri mari de peluză decorate în formă de spirale cu pomișori din lemnul maicii domnului (12000 m²). În centrul ei se regăsește fântâna arteziană originală, ca de pe vremea Dianei de Poitiers.

Terasele înalte care protejează grădina de inundațiile râului Cher sunt decorate cu cupe de ornament și permite de a descoperi arbuști, tise, arbuști din salbă moale, cimișiri și dafini care rimează cu desenele masivilor. Vara înfloresc mai mult de o sută de tulpini de hibiscus. Între acești arbuști, rândurile de flori evidențiază geometria riguroasă a acestei grădini.

Toamna, panselele alternează cu părluțele care înfloresc toată iarna. Primăvara, petuniile, tutunul, daliile pitice, verbena și begoniile sunt transplantate și așteaptă până la toamna viitoare.

În jurul grădinii, pereții care susțin terasele sunt îmbrăcați cu trandafiri cățărători Iceberg.

GRĂDINA CATERINEI

Mai « intimă » (5500m²), Grădina Reginei Caterinei de Medici este imaginea rafinamentului.

Cu vedere la apă și parc, aleile permit o vedere magnifică spre fațada de vest a castelului. Designul său se bazează pe cinci panouri cu peluză în jurul unui elegant bazin în formă circulară, și din loc în loc cimișiri în formă de sferă.

În Est, grădina este mărginită de un perete cu vedere spre șanțul unde se află trandafiri pe spalier « Clair-Matin ».

Tulpini de trandafiri și rânduri de lavandă, tăiate mici și rotunjite, desenează armonios traseul. Perspectiva care se deschide la Nord spre Grădina Verde și Orangerie se datorește lui Bernard Palissy

GRĂDINA VERDE

Proiectată de Lordul Seymour în 1825 pentru contesa de Villeneuve, proprietarul din acea epocă și botanist renumit, care a dorit un parc englez, această Grădina Verde se află în fața Grădinei Caterinei în partea de Nord.

O colecție de arbori remarcabili umbrește această împrejmuire cu iarbă. Acești arbori cu ramuri seculare se compun din: trei platani, trei cedri albaștri, un brad din Spania, un catalpa, un castan, doi brazi de Douglas, doi sequoia, un salcâm, un nuc negru și un stejar verde. De la Orangerie, amenajată în sec. 18lea și al 19 lea, viziunea prin Grădina Verde permite de a descoperi profilul Castelului. În secolul al XVI-lea, Caterina de Medici a ales acest loc pentru a găzdui menajeria sa și coliviile sale.

LABIRINTUL

Labirintul italian este situat într-o poiană de 70 hectare, a fost dorința lui Caterina de Medici, este plantat pe mai mult de un hectar cu 2000 de tise. În centrul său, un foișor permite de a avea o vedere de ansamblu. Acest edificiu mic este îmbrăcat din răchită vie. Deasupra sa se află statuia lui Venus lângă care se află statuia unei nimfe care poartă copilul Bacchus se ridică în vârful unui trunchi din lemn de cedru. O plantație de carpeni marcată cu vase plantate cu merișori și de iederă înconjoară labirintul lăsându-vă să descoperiți la est, monumentalele Cariatide de Jean Goujon. Aceste Cariatide, Pallas și Cybele, și Atlanții, Hercule și Apolo, care împodobeau fațada castelului, au fost reunite în spatele labirintului.

GALERIA ATELAJELOR

Galeria Atelajelor, situată în marele grajd al Fermei din secolul al XVI-lea, prezintă o colecție rară de trăsurile nobile și rurale. Tipic franceze ca Break-ul și Tonneau, sau de origine engleză ca Tilbury, ele fac parte dintr-un patrimoniu pe care dorim să-l păstrăm. Mașina de maestru, sau atelajul rural, ele sunt folosite în principal în secolul al XIX-lea și încă, uneori, mai pot fi folosite la țară...

FERMA DIN SECOLUL AL XVI-LEA

Ferma, ansamblu superb din secolul al XVI-lea, conținând grajdurile lui Catherine de Médicis, se deschide spre grădina de zarzavaturi. În centrul său clădirea adăpostește atelierul florilor unde lucrează tot anul două florărese. Parte integrantă din farmecul Chenonceau-ului, împodobirea cu flori a fiecărei încăperi a castelului se face zilnic. Florile proaspte, iar, iarna focul în șemineu, ilustrează grija permanentă a castelului de a primi vizitatori ca invitații săi.

GRĂDINA DE FLORI

Grădina de flori se poate vizita și vă invită la plimbare. Este organizată în douăsprezece pătrate împrejmuite de meri și trandafiri Queen Elisabeth, și se întinde pe mai mult de un hectar. O echipă de zece grădinari cultivă o sută de varietăți de flori care se taie și care sunt folosite pentru decorarea florală a castelului și mai mult de 400 tufe de trandafiri. Astfel, vizitatori pot descoperi numeroase varietăți de legume și plante. De asemenea flori care uimesc cum ar fi tuberozele și agapantele. În cele două sere vechi se plantează semințele și se cultivă bulbi de zambile, amarilis, narcise și lalele. Astfel, păsările și animalele din parcul castelului profită de armonia din apropierea ei.

ORANGERIA — SALON DE CEAI

Situat cu fața la Grădina Verde și inițial destinată să adăpostească portocalii și lămâii în timpul iernii, Orangeria este acum un restaurant gastronomic. Prin căsătoria cu Henri II, Caterina de Medici a adus la gastronomia noastră o minunată bogăție : alianța Italiei la Franța.

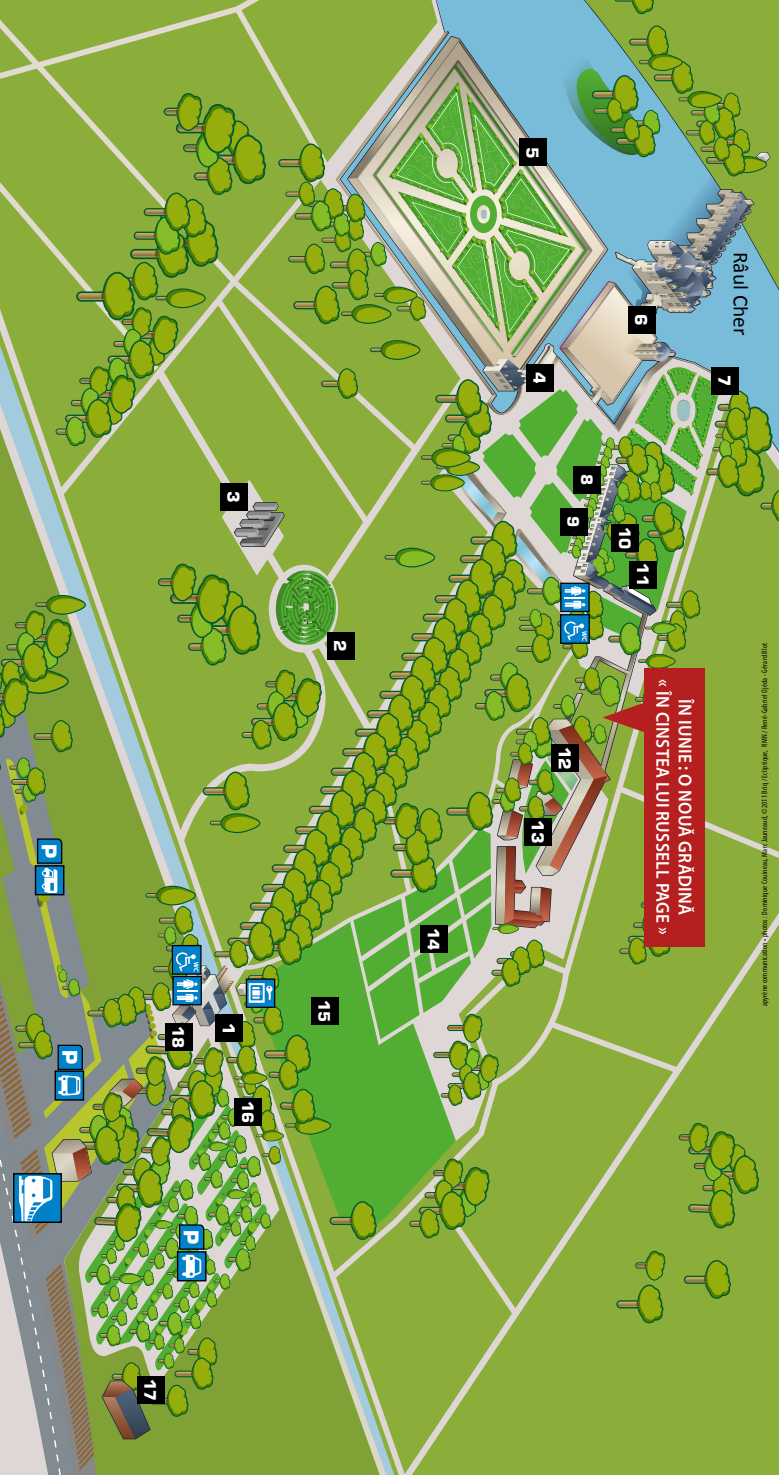
În sec. al XVIII-lea, principiile lui Jean-Jacques Rousseau care a susținut mult timp înainte de tendința actuală consumul de produse locale în funcție de anotimpuri, au inspirat-o pe Doamna Dupin, gazda sa extraordinară de la Chenonceau. Arta de ospitalitate, mâncărurile gustoase și rafinamentul de la Renaștere și sărbătorile somtuoase, sunt o tradiție la Chenonceau.

Restaurantul gastronomic Orangeria perpetuează acest spirit și anul acesta primește noul șef bucătar care a fost instruit de către Georges Blanc și Bernard Loiseau. Încă din secolul al XVI-lea viile din jurul parcului produc un vin care este renumit în zilele noastre. Degustarea vinului cu noua apelație AOC « Touraine-Chenonceaux » este propusă în pivnița istorică a Domurilor.

Restaurantele și salonul de ceai de la castel sunt deschise de la jumătatea lunii martie până la jumătatea lunii noiembrie. Pentru accesul la restaurante plata biletului de intrare este obligatorie.

Râu Cher

ÎN Iunie: O NOUĂ GRĂDINĂ
« IN CINSTEA LUI RUSSELL PAGE »

- 1 Casă de bilete / Butic
- 2 Labirint
- 3 Cămin
- 4 Cămin
- 5 Grădina Dianei
- 6 Castel

- 7 Grădina Caterinei
- 8 Autoservire
- 9 Galeria Domurilor
- 10 Pivnița Domurilor
- 11 Restaurant Gastronomic – Grădina verde
- 12 Galeria Atelajelor

- 13 Fermă din secolul al XVI-lea
- 14 Grădină de flori - Grădină muzicală
- 15 Parc cu măgari
- 16 Spațiu pentru pic-nic
- 17 Spațiu pentru pic-nic (acoperit)
- 18 Clădire

Parcare gratuită

Toalete gratuite

Depozitarea bagajelor gratuită